

Bài Học 2

*2 Tháng 4–8 Tháng 4

Từ Địa Vị Vinh Dự Tới Sự Sỉ Nhục

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Giăng 1:1-3; Cô-lô-se 1:16, 17; Ê-xê-chi-ên 28:12-19; Phục truyền 8:1-18; Ê-sai 14:12-14; 2 Cô-rinh-tô 11:14.*

Câu Gốc: “Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người” (Ê-xê-chi-ên 28:15).

Câu gốc hôm nay là một trong những câu sâu xa nhất trong cả Kinh Thánh. Có hai chữ nổi bật nhất: *trọn vẹn* và *sự gian ác*. Câu này bày tỏ rằng trong khi thiên đàng thì trọn vẹn, sự gian ác vẫn xảy ra ở trên trời.

Câu này cũng bày tỏ rằng, trong vũ trụ của Đức Chúa Trời, ý tưởng “trọn vẹn” gồm có sự tự do, tự do về luân lý, khả năng để lựa chọn giữa đúng và sai. Sự tự do lựa chọn khiến chúng ta là con người. Máy móc hay chương trình vi tính không có sự tự do này. Thí dụ, một công ty có thể lập trình cho máy vi tính để ngăn ngừa nhân viên coi hình ảnh khiêu dâm hay cờ bạc trên mạng, nhưng không ai gọi phần mềm đó là “luân lý” hay “tự do.”

Lu-xi-phe được vinh dự rất cao trên thiên đàng đến nỗi áo của nó được đề cập đến trong Kinh Thánh. Tên Lu-xi-phe nghĩa là “chê-ru-bin che phủ.” Nhưng Lu-xi-phe lạm dụng sự tự do và sa ngã.

Chúng ta học được gì từ lỗi lầm lớn của Lu-xi-phe?

Đấng Tạo Hóa Của Muôn Loài

Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng Tạo Hóa. Giảng 1:1-3 nói chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi do Chúa.

Có người hỏi, “Tại sao không nói có vật gì đó thay vì chẳng có vật chi?” Đây có lẽ là câu hỏi căn bản nhất có thể hỏi. Giảng 1:1-3 trả lời câu hỏi đó như thế nào?

Ý tưởng này cũng thật là thú vị. Có một lý thuyết được gọi là tiếng Nổ vũ trụ cho rằng vũ trụ của chúng ta, thay vì đã tồn tại từ thuở đời đời, thật sự hiện hữu cách đây hằng tỷ năm. Dù lý thuyết này đúng hay sai, nhiều người thấy đây là một bằng chứng có Đức Chúa Trời và Đấng Tạo Hóa, bởi vì cần có nhiều khoa học, nhiều vật lý học, và nhiều công thức toán cần thiết để cho tiếng Nổ Lớn xảy ra. Và như một khoa học gia đã hỏi, “Ai đã thổi lửa vào những công thức đó?” Chúng ta biết câu trả lời, phải không?

Bây giờ, các khoa học gia suy đoán rằng có những phần lớn trong vũ trụ mà chúng ta không thấy. Các phần này là những phần tối và năng lực tối. Điều này cho thấy, chúng ta có một kiến thức rất giới hạn về những gì hiện hữu trong vũ trụ.

Theo Cô-lô-se 1:16, 17, Đức Chúa Trời còn tạo nên ai và điều gì khác mà chúng ta không thể thấy mỗi ngày? Điều đó cho chúng ta thấy mình biết rất ít thế nào, và dạy chúng ta nên khiêm tốn ra sao?

Xin cũng lưu ý rằng đây là những vật Đức Chúa Trời tạo nên, chúng được tạo nên “cho Ngài.” Điều đó nghĩa là gì? Làm thế nào chúng ta hiểu được điều đó? Và nó có ý nghĩa gì cho chúng ta để biết rằng chúng ta cũng được tạo nên “cho Ngài”?

Một Thiên Sứ Tốt Đẹp Trọn Vẹn

Một trong những nhóm được Đức Chúa Trời tạo nên là các thiên sứ. Thiên sứ đứng đầu là Lu-xi-phe. Sự sa ngã của Lu-xi-phe được miêu tả trong Ê-xê-chi-ên 28, vua Ty-rơ là biểu tượng cho Lu-xi-phe.

Ê-xê-chi-ên 28:12-19 miêu tả Lu-xi-phe ra sao? Lu-xi-phe được mặc áo thế nào? Và chúng ta học được gì từ điều đó?

Ê-sai miêu tả Lu-xi-phe là “con trai của sáng sớm.” Ê-sai 14:12 cho thấy Đức Chúa Trời miêu tả Lu-xi-phe trong tình trạng trọn vẹn. Trong Ê-xê-chi-ên 28:12, Đức Chúa Trời cũng miêu tả Lu-xi-phe là “tốt đẹp trọn vẹn.” Chữ *gồm đủ tất cả* có thể dịch là “kiểu mẫu.”

Lu-xi-phe cũng được tả là “sao mai” (Ê-sai 14:12). Trong tiếng Hê-bơ-rơ *htel* (chiếu sáng) được dùng để tả Vệ tinh khi hành tinh đó sáng rực rỡ như sao mai.

Hãy tưởng tượng bạn mặc một cái áo được làm bằng ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy dương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Chúng ta hãy tưởng tượng những màu sắc trên áo của Lu-xi-phe (đỏ, vàng, xanh lá cây, xanh da trời, xanh biếc, xanh ô-liu). Lãnh đạo các thiên sứ, Lu-xi-phe được mặc áo vinh hiển rất tốt đẹp. Với địa vị cao trọng nhất, Lu-xi-phe được sự tôn trọng và yêu mến của tất cả các thiên sứ khác.

Các thiên sứ muốn làm theo các mạng lệnh. Họ bày tỏ sự đẹp đẽ của Đấng Tạo Hóa và ngợi khen Ngài vì được vinh dự sống ở thiên đàng, một nơi bình an. Sự ca tụng không ngừng dâng lên Chúa gợi lòng yêu thương vô vị kỷ đối với nhau. Họ được sống ở một nơi an bình, đầy yêu thương và tốt đẹp đó bao lâu tùy thích.

Sự bình an, đoàn kết, trọn vẹn, và yêu thương ngự trị khắp nơi trong gia đình thiên đàng. Là loài người, chúng ta hầu như không tưởng tượng được hình ảnh này.

Làm thế nào chúng ta có thể bắt chước được sự bình an và yêu thương của thiên đàng trong gia đình chúng ta, nơi sở làm và trong hội thánh? Hãy thảo luận làm thế nào để đời sống chúng ta trên thế gian có thể bày tỏ sự vinh hiển và tình yêu thương của Đức Chúa Trời cách tốt đẹp hơn?

SỰ SA NGÃ CỦA MỘT THIÊN SỨ TRỌN VẸN

Thật khó để chúng ta tưởng tượng, nhưng thật tuyệt vời khi nhìn ngắm Lu-xi-phe. Hãy đọc lại sự miêu tả về Lu-xi-phe trong Ê-xê-chi-ên 28: khôn ngoan, được mặc tất cả những châu báu của hoàng gia. Nó thật là tuyệt đẹp!

Nếu đọc kỹ Ê-xê-chi-ên 28:13, chúng ta thấy một điều thú vị. Sau khi nói về những trang sức đẹp đẽ và mắc tiền trên áo, câu đó nói, “Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên.” Áo Lu-xi-phe bày tỏ địa vị cao của hắn. Chúng ta sẽ học trong ba tháng này, áo có thể nói lên rất nhiều về công việc và địa vị. Nếu áo có gợi ý điều gì, thì chúng ta thấy Lu-xi-phe là một thiên sứ đầy vinh dự, và quỳ lạy.

Theo Ê-xê-chi-ên 28:17, điều gì khiến Lu-xi-phe sa ngã? Chúng ta học được gì từ điều này?

Đúng, áo che phủ của Lu-xi-phe thật tuyệt vời, nó thật tốt đẹp và khôn ngoan. Nhưng những thứ đó đến từ đâu? Dĩ nhiên, bất cứ Lu-xi-phe mặc thứ gì đều đến từ Đức Chúa Trời. Chúng ta đang nói về một thiên sứ được tạo nên. Áo, sự đẹp đẽ, sự khôn ngoan của nó đều là sự ban cho từ Đức Chúa Trời. Không có Chúa, Lu-xi-phe sẽ không có gì cả và không là gì cả.

Nhưng vị thiên sứ sống gần nhất với Đức Chúa Trời lại quên lẽ thật quan trọng đó.

Phục truyền 8:1-18 có nguyên tắc nào cho thấy việc gì đã xảy ra cho Lu-xi-phe?

Thật dễ để quên rằng chúng ta cần Chúa trong tất cả mọi sự. Có những điều hằng ngày và hữu ích nào mà chúng ta có thể làm để giữ mình không sa vào cái bẫy là nhìn vào “áo đẹp” (sự khôn ngoan, sự thành công, giàu có của mình) và quên rằng chúng ta cần Chúa cho tất cả những điều đó?

Muốn Bằng Đức Chúa Trời

Ê-xê-chi-ên miêu tả Lu-xi-phe được lập nên trên núi thánh của Đức Chúa Trời trong Ê-xê-chi-ên 28:14. Điều này chứng tỏ Chúa đã ban cho Lu-xi-phe một địa vị cao. Những thí dụ khác trong Kinh Thánh cho thấy kinh nghiệm ở trên núi mang nhiều ý nghĩa. Thí dụ, Môi-se leo lên núi để gặp Đức Chúa Trời (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:20). Đức Chúa Giê-su và ba môn đồ ở trên núi khi Đức Chúa Giê-su hóa hình (Ma-thi-ơ 17:1, 2). “Người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa” (Ê-xê-chi-ên 28:14). Ê-xê-chi-ên dùng biểu tượng “các hòn ngọc sáng như lửa” để bày tỏ sự hiện diện của Chúa. Chúa hiện ra với Môi-se, A-rôn, và các vị lãnh đạo khác bằng cách này, “[Họ] ngó thấy Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; dưới chân Ngài có một vật giống bích ngọc trong ngần, khác nào như sắc trời thanh quang” (Xuất Ê-díp-tô Ký 24:10).

Lu-xi-phe được Đức Chúa Trời và các thiên sứ khác tôn trọng. Nhưng nó để những tư tưởng xấu xa xâm nhập vào lòng và lớn dần lên, dẫn đến các hành động sai lầm và đưa đến sự phản nghịch, hủy hoại.

Ê-sai 14:12-14 cũng miêu tả sự sa ngã của Lu-xi-phe. Chúng ta học được gì từ những câu này để giúp chúng ta chiến thắng trong cuộc tranh đấu với tội lỗi?

Đã từ lâu, người La Mã tin rằng khi một hoàng đế chết sẽ thành một vị thần. Điều này giải nghĩa câu của Hoàng đế Vespasian khi đang hấp hối, “Ôi, tôi nghĩ tôi sắp trở thành một vị thần.”

Sự cám dỗ muốn mình thay quyền Đức Chúa Trời có thể xảy đến rất âm thầm mà chúng ta không hay. Khi chúng ta xét đoán những hành động của người khác, hoặc dùng quyền lực hay sự điều khiển không thuộc về mình, hoặc giả thử chúng ta muốn điều khiển người khác bằng những cách không đúng. Như vậy, chúng ta có thể nào, nhiều khi, trong cách riêng mình đã muốn thay quyền Đức Chúa Trời?

Hãy nghĩ về những cách “kín giấu” mà tất cả chúng ta có thể bị xem là cố thay quyền Đức Chúa Trời. Có thể bạn đã làm những điều tương tự ấy như thế nào? Có cách chữa trị duy nhất nào cho sự cám dỗ nguy hiểm này?

Sa-tan ở Thế Gian

Như tất cả chúng ta đã biết rõ, sự sa ngã của Sa-tan đã làm xáo trộn thiên đàng và trái đất. Sự sa ngã và phản loạn của nó trên thiên đàng được đem xuống thế gian qua “cuộc thiện ác đấu tranh” giữa Đấng Christ và Sa-tan. Điều này có thật, rất cay đắng, và tất cả chúng ta đều ở trong cuộc chiến đó.

Khái huyền 12:7-12 nói gì? Từ những câu này đem lại cho chúng ta lời cảnh cáo – và đồng thời, niềm hy vọng nào?

May mắn thay, vì Thập tự giá và vì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta nơi đó, mà chúng ta biết cuộc tranh đấu sẽ kết thúc thế nào. Sự chiến thắng là chắc chắn cho tất cả những ai được bao phủ trong áo trọn vẹn của Đấng Christ. Nhưng Sa-tan cũng cố gắng hết sức để ngăn cản càng nhiều người càng tốt, để họ không chấp nhận sự cứu rỗi và sự sống đời đời.

Hãy cẩn thận chú ý đến ý nghĩa câu 2 Cô-rinh-tô 11:14. Có sứ điệp quan trọng nào chúng ta học được từ câu này?

Sa-tan làm nhiều cách để lừa gạt chúng ta và làm chúng ta xây dựng lại mối tương giao cứu rỗi với Đấng Christ. Nó dùng những Cơ Đốc nhân, người chỉ có danh xưng, để làm điều đó. Thường đây là phương pháp tốt nhất và thành công nhất của nó.

Những điều nguy hiểm cho cuộc sống thuộc linh đang vờn quanh chúng ta (1 Phi-e-rơ 5:8). Điều quan trọng cần nhớ là chúng ta đối phó với kẻ thù đã bị đánh bại. Ma quỷ đã bại trận. Sự hủy diệt của nó là chắc chắn. Sự cai trị của nó sẽ chấm dứt. Nhưng với sức riêng, chúng ta không thể chiến đấu và thắng được nó. Niềm hy vọng duy nhất và sức mạnh của chúng ta là ở trong Đức Chúa Giê-su, Đấng đã đánh bại nó. Sự chiến thắng của Đức Chúa Giê-su là của chúng ta, khi chúng ta chấp nhận sự chiến thắng đó trong đức tin và sự vâng lời.

Những cách tinh vi nào ma quỷ có thể, từng bước một, hủy diệt đức tin nếu chúng ta không cẩn thận? Có những sự lựa chọn hằng ngày nào chúng ta có thể làm để chắc chắn là Sa-tan sẽ bại trận?

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hãy đọc Ellen G. White, “Why Sin Permitted?” tr. 35-43, “The Tabernacle and Its Services,” tr. 349, trong *Patriarch and Prophets*; “The Light of Life,” tr. 464, trong *The Desire of Ages*. Xin cũng đọc *The SDA Bible Commentary*, quyển 4, tr. 675, 676.

“Sa-tan cố gắng bao trùm dân sự Đức Chúa Trời với sự đen tối và hủy diệt họ. Nhưng Đấng Christ đã đến và cứu chúng ta. Dân sự Chúa đã phạm tội, nhưng Đấng Christ đã gánh lấy tội lỗi họ trên linh hồn Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 169.

“Tội lỗi đã xâm nhập vào thế gian bởi sự sa ngã của một kẻ đứng hàng đầu các thiên sứ thánh. Điều gì đã gây ra sự thay đổi quá lớn lao này, một thiên sứ được tôn trọng, thuộc dòng hoàng tộc thành ra kẻ phạm pháp? Câu trả lời là, ‘Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình’ (Ê-xê-chi-ên 28:17). Chúa đã tạo nên chê-ru-bin che phủ rất tốt đẹp và ban cho nó sự tôn trọng đặc biệt. Đức Chúa Trời đã ban cho nó sự đẹp đẽ, quyền năng và sự vinh dự rất hoàn hảo đến nỗi Sa-tan không có sự bào chữa nào cho sự phản loạn chống lại Đức Chúa Trời của mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The General Conference Daily Bulletin*, 2 Tháng 3, 1897.

Đề Tài Thảo Luận:

1. Hãy suy nghĩ về tư tưởng luân lý và sự tự do. Có thể có luân lý thật mà không có sự tự do chăng? Có những hành động dường như có “luân lý” nhưng có thật sự là luân lý nếu bị bắt buộc, và không đến từ sự tự do lựa chọn? Xin thảo luận.
2. Dù Sa-tan có bao nhiêu, cũng không đủ. Bằng những cách nào chúng ta cũng bày tỏ cùng một thái độ như vậy (bằng tư tưởng và cảm giác)? Làm thế nào chúng ta có thể ngăn ngừa mình từ con đường hư nát này?
3. Hãy thảo luận Khải huyền 12:7-12. Làm thế nào chúng ta sống cuộc đời mình, đặc biệt là câu 11, “Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết.”
4. Làm thế nào chúng ta tự tôn mình bằng Đức Chúa Trời? Điều đó nghĩa là gì? Tư tưởng này được bày tỏ thế nào trong đời sống chúng ta, mà ngay cả chúng ta cũng không ý thức được?
5. Hãy đọc lại câu trích dẫn thứ nhất trên đây của Ellen G. White về Đấng Christ gánh tội lỗi chúng ta trên Ngài. Điều đó nghĩa là gì? Chúng ta có hy vọng gì từ lời hứa đó? Việc gì xảy ra cho những người từ chối tin rằng lời hứa này cũng dành cho họ nữa?